॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಏಳು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಇನ್ನು ಪೂರ್ವಕಥೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು । ಮನಸಿನಲಿ ತರುವ ಅದರ ನೆನಪನ್ನು ।
ಗುಡಿಯ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವನು । ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬಾಬಾರ ಪ್ರೀತಿ ಹೇಗಿತ್ತು ॥ 1

ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಗೆ ಶ್ರಮಿಸುವರು । ಹೇಗೆ ನಿಜಭಕ್ತರನು ರಮಿಸುವರು ।
ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ದೇಹವನು ಸವೆಸುವರು । ಭಕ್ತರ ದುಃಖಗಳನೂ ತಾವೇ ಸಹಿಸುವರು ॥2

ಸಮಾಧಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಖಂಡಯೋಗಾದಿಗಳು । ಅಂತೆಯೇ ಧೋತಿಪೋತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು ।
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕರಪದ ಶಿರ ವಿಯೋಗಾದಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳು । ಮತ್ತೆ ಅವುಗಳ ಸಂಯೋಗವು ॥ 3

ಹಿಂದೂ ಎನ್ನಲು ಕಾಣುವ ಯವನನಂತೆ । ಯವನನೆನ್ನಲು ಹಿಂದೂ ಸುಲಕ್ಷಣವಂತ ।
ಈ ವಿಲಕ್ಷಣ ಅವತಾರವನಿಂಥ । ಯಾವ ವಿಚಕ್ಷಣರು ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲರು ॥ 4

ಹಿಂದುವೋ ಮುಸಲ್ಮಾನನೋ ಎಂದು । ಅಣುಪ್ರಮಾಣವೂ ಇದು ತಿಳಿಯದು ।
ಉಭಯ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನರಾಗಿರುವದು । ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ವರ್ತನೆಯು ॥5

ಹಿಂದುಗಳ ಹಬ್ಬ ರಾಮನವಮಿಯನು । ಮಾಡಿಸುತಿದ್ದರು ತಾವೇ ನಿಂತದನು ।
ಸಭಾ ಮಂಟಪದಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿಲವನು । ಕಥಾಕೀರ್ತನವನೂ ಮಾಡಿಸುವರು ॥ 6

ಚೌಕದಲಿ ಎದುರಿಗೇ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಟ್ಟಿಸುವರು । ರಾಮ ಕೀರ್ತನವನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ।
ಯವನರಿಗೂ ಅನುಜ್ಞೆಯ ಕೊಡುವರು । ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಸಂದಲ ಮೆರವಣಿಗೆಗೆ ॥ 7

ಒಂದಷ್ಟು ಜನ ಯವನರ ಕೂಡಿಸಿ । ಸಮಾರಂಭದಿಂದ ಸಂದಲ ಮೆರೆಸಿ ।
ಎರಡು ಉತ್ಸವಗಳನೂ ಸಮಸಮವಾಗಿಸಿ । ಆನಂದದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ॥ 8

ರಾಮನವಮಿಯ ದಿವಸ ಬರಲು । ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಸ್ತಿಯಾಟ ಆಡಿಸಲು ।
ಕುದುರೆ ಕಡಗ ಮುಂಡಾಸಗಳು । ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಡಲು ಉಲ್ಲಾಸ ಅವರ ಮನಕೆ ॥9

ಗೋಕುಳಾಷ್ಟಮಿ ಹಬ್ಬ ಬರಲು । ಗೋಪಾಳಕಾಲಾ ಮಾಡಿಸುತಿರಲು ।
ಅಂತೆಯೇ ಯವನರ ಹಬ್ಬ ಬರಲು । ನಮಾಜಕ್ಕೆಂದೂ ಅಡ್ಡಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ॥10

ಒಮ್ಮೆ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಂದು । ಕೆಲ ಯವನರು ಮಶೀದಿಗೆ ಬಂದು ।
ಎಂದರು ತಾಬೂತವ ತಯಾರಿಸಿ ಒಂದು । ಗ್ರಾಮದಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡುವೆವು ॥ 11

ಆಜ್ಞೆಯಾದೊಡನೆ ತಾಬೂತ ಬಂತು । ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಅದನು ಇಡಲಾಯಿತು ।
ಐದನೆಯ ದಿನ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿತು । ಅದರ ಸುಖ ದುಃಖ ಇಲ್ಲವರಿಗೆ ॥ 12

ಯವನನೆನಲು ಕಿವಿ ಚುಚ್ಚಿದೆ । ಹಿಂದೂವೆನಲು ಸುಂತಿ ಆಗಿದೆ ।
ಹೀಗೆ ಹಿಂದೂ ಯವನನೆರಡೂ ಇರದೆ । ಅವತಾರ ಪಾವನ ಸಾಯಿಯದು ॥ 13

ಅವರನ್ನು ಹಿಂದೂ ಎನಲು । ಮಶೀದಿಯಲಿ ನಿವಾಸ ಯಾವಾಗಲೂ ।
ಯವನನೆನ್ನಲು ಹಗಲು ಇರುಳು । ಮಶೀದಿಯಲಿ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಲಿಸುವದು ॥ 14

ಮಶೀದಿಯಲಿ ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಬೀಸೋಣ । ಮಶೀದಿಯಲಿ ಗಂಟೆ ಶಂಖಗಳ ವಾದನ ।
ಮಶೀದಿಯಲಿ ಅಗ್ನಿ ಸಂತರ್ಪಣ । ಇವರೆಂಥ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ॥ 15

ಮಶೀದಿಯಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಜನ । ಮಶೀದಿಯಲಿ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣ ।
ಮಶೀದಿಯಲಿ ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯ ಪೂಜನ । ಇವರು ಹೇಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ॥ 16

ಎನ್ನಲಿವರ ಮ್ಲೇಚ್ಛ ಜಾತಿಯವರು । ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು ಇವರ ಪೂಜಿಸುವರು ।
ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಗಳು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುವರು । ಮಡಿ ಮೈಲಿಗೆಯ ಭಾವನೆಯ ತ್ಯಜಿಸಿ ॥ 17

ಹೀಗೆ ಜನರು ವಿಸ್ಮಿತರು । ಪ್ರಚೀತಿ ನೋಡಲು ಬಂದವರೂ ।
ತಾವೂ ಅವರಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವರು । ದರ್ಶನ ಪಡೆದಾಗ ಮೂಕರಾಗುವರು ॥ 18

ಯಾವಾಗಲೂ ಹರಿಶರಣನಿರುವವಗೆ । ಹಿಂದೂ ಇಲ್ಲವೆ ಯವನನೆನ್ನುವದು ಹೇಗೆ ।
ಶೂದ್ರ ಅತಿ ಶೂದ್ರಯಾತಿ ಹೀನನಿರುವಾಗ್ಗೆ । ಅಣುಮಾತ್ರವೂ ಜಾತಿಯೇ ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ॥ 19

ದೇಹಾಭಿಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ । ಅವನು ಹಿಂದುವೇ ಇರಲಿ ಯವನನೇ ಇರಲಿ ।
ಸಮಸಮಾನರು ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳಲಿ । ಅವರಿಗೆ ಜಾತಿ ಭೇದವೆಲ್ಲಿ ಬಂತು ॥ 20

ಫಕೀರರ ಪಂಕ್ತಿಯಲಿ ಮಾಂಸಭೋಜನ । ಅಥವಾ ಯದೃಚ್ಛೆಯಲಿ ಮತ್ಸ್ಯಸೇವನ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಯಿ ಹಾಕಲು ಶ್ವಾನ । ಮನಕೆ ಬೇಸರವಿಂತೂ ಇರದು ॥ 21

ಈ ವರ್ಷದ ಧಾನ್ಯದ ಸಂಚಯ । ರೈತ ಮಾಡುವ ಕಟ್ಟಿ ಬೋರಿಯ ।
ಮುಂದಿನವರ್ಷ ಬರುವ ಕೊರತೆಯು । ಕಾಲಬರಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ॥ 22

ಹಾಗೆ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಗೋದಿಯ ಚೀಲ । ಬೀಸಲು ಮಶೀದಿಯಲಿ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ।
ಕೇರಲು ಮೊರವು ಹೀಗಿರಲು ಎಲ್ಲ । ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ನ್ಯೂನತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ॥ 23

ಸಭಾ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಶೋಭಾಯಮಾನ । ಅಂದವಾದ ಮುಖ್ಯ ವೃಂದಾವನ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಕಟ್ಟೆಗೆಯ ಸ್ಯಂದನ । ಸುಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕೆತ್ತಿದ್ದು ॥ 24

ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವಿತ್ತು । ಅದರಿಂದ ಈ ಸದ್ವಸ್ತುವಿನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು ।
ಹೃದಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ದೃಢ ಇದನರಿತು । ಇರೆ ಇರದು ಕೊರತೆ ಆಮರಣಾಂತ ॥25

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ್ದೇನೋ ಭಾಗ್ಯವಿತ್ತು । ಅದರಿಂದ ಈ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹತ್ತಿತು ।
ಮನಕೆ ಶಾಂತತೆ ಲಭಿಸಿತು । ನಿಶ್ಚಿಂತತೆಯು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ॥ 26

ಮುಂದೆಷ್ಟೋ ಸುಖಸಂಪನ್ನನಾಗುವದು । ಆದರೂ ಆ ಸುಖವು ಮರಳಿಬಾರದು ।
ಯಾವದು ಶ್ರೀಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಸಮಾಗಮದಲ್ಲಿದ್ದು । ಭೋಗಿಸಿ ಧನ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ ॥ 27

ಸಾಯಿ ಸ್ವಾನಂದ್ಯೆಕಚಿದ್ಘನ । ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಆ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವನ ।
ಚರಣದಲಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲರನ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದು ಇಡುವವರು ॥ 28

ಅಜಿನ-ದಂಡಧಾರಿ ತಾಪಸಿಗಳು । ತಿರುಗಿದವರು ಹರಿದ್ವಾರಾಧಿ ತೀರ್ಥಗಳು ।
ತೀರದಲಿ ತಪಗೈದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು । ತ್ಯಾಗಿಗಳು ಉದಾಸೀನರು ಎಲ್ಲ ಬರುವರು ॥ 29

ಓಡಾಡಿ ನಕ್ಕು ನಲಿವರು ಉದಂಡ । ನಾಲಿಗೆಯಲಿ ಬಅಲ್ಲಾ-ಮಾಲಿಕಬ ಅಖಂಡ ।
ಸೇರದು ವಾದ-ವಿವಾದ ವಿತ್ತಂಡ । ಸದಾಕಾಲವೂ ದಂಡವಿರುವದು ಹತ್ತಿರ ॥30

ತಾಪಸ ವೃತ್ತಿಯ ಶಾಂತದಾತ । ವಾಚೆಯಲಿ ಸ್ರವಿಸುವದು ಪೂರ್ಣವೇದಾಂತ ।
ಯಾರಿಗೂ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲವರ ಅಂತ । ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಬಾಬಾರದು ॥ 31

ಉಳ್ಳವನಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಬಡವ । ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಸಮಭಾವ ।
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುತ್ರನೋ ಭಿಕ್ಷುಕನೋ ಅವ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಅಳತೆ ಅಲ್ಲಿ ॥ 32

ಯಾರದೋ ಒಳ್ಳೆಯ ಇಲ್ಲವೇ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮ । ತಿಳಿಯುವರು ಜೀವದ ಒಳಗಣ ಮರ್ಮ ।
ಹೇಳುತಿದ್ದರು ಗುರುತು ಮರ್ಮ । ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 33

ತಿಳುವಳಿಕೆಯದೇ ಅದು ಸಂಚಿಕೆ । ತಿಳಿಯದಿರುವಂತೆ ಮೇಲ್‌ಹೊದಿಕೆ ।
ಮಾನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದೋಡುವರು ದೂರಕೆ । ಇವು ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯವರ ಲಕ್ಷಣಗಳು ॥ 34

ಕಾಯವು ಮಾತ್ರ ಮಾನವನದು । ಗೈವ ಕಾರ್ಯವು ಅಪೂರ್ವ ದೇವರದು ।
ಶಿರಡಿಯಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರೆಂದು । ಜನರೆಲ್ಲ ಭಾವಿಸುವರು ಇವರು ॥ 35

ಬಾಬಾರ ಒಂದೊಂದು ಚಮತ್ಕಾರಗಳೇನು । ಎಷ್ಟೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ಪಾಮರನು ನಾನು ।
ದೇವರು-ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವನು । ಬಾಬಾರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದರು ॥ 36

ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾತ್ಯಾ ಪಾಟೀಲರಿಂದ । ಶನಿ-ಗಣಪತಿ-ಶಂಕರಪಾರ್ವತಿಯಿಂದ ।
ಹಿಡಿದು ಗ್ರಾಮದೇವಿ-ಮಾರುತಿ ಮೊದಲಾದ । ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದರು ॥ 37

ಜನರ ಕಡೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣೆಯೆಂದು । ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತಿದ್ದರು ಬಾಬಾ ದುಡ್ಡು ।
ಕೆಲವನು ಹಂಚಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥವೆಂದು । ಉಳಿದದ್ದು ಹಾಗೇ ಕೊಡುತಿದ್ದರು ॥ 38

ಯಾರಿಗೆ ದಿನಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಮೂವತ್ತು । ಯಾರಿಗೆ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಐವತ್ತು ।
ಹೀಗೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಹಂಚುತ್ತ । ಉಲ್ಹಾಸರಾಗಿರುತಿದ್ದರವರು ॥ 39

ಇದು ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮದ ದುಡ್ಡು । ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವಗೆ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇರುವದು ।
ವಿನಿಯೋಗವೂ ಅದರಂತೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು । ಮನೀಷೆ ಇರುವದು ಬಾಬಾರಿಗೆ ॥ 40

ಅಂಜನವ ಹಾಕದೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ । ಕಣ್ಣು ಕಾಣತೊಡಗಿದವು ಅಂಧರಿಗೆ ।
ಕಾಲು ಬಂದವು ಕುಂಟರಿಗೆ । ಬಾಬಾರ ಪದಸ್ಪರ್ಶ ಮಾತ್ರದಿಂದ ॥ 41

ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬಲಹೀನರು ಆದರು ಬಲವಾನರು । ದುಷ್ಟ ದುರ್ಜನರಾದರು ಒಳ್ಳೆಯವರು ।
ಕುಷ್ಠರೋಗವನೂ ಕಳೆದರು । ಮನದಿಷ್ಟವ ಪಡೆದರು ಹಲವರು ॥ 42

ಅನಿವಾರ-ಮಹಿಮೆಯು ಅವರದು । ಅಂತಹತ್ತದು ಯಾರಿಗೂ ಅವರದು ।
ಅಪರಂಪಾರವಾಗಿ ನಾಲ್ದೆಸೆಯಿಂದೂ । ಅಪಾರ ಯಾತ್ರೆ, ಬರತೊಡಗಿತಲ್ಲಿ ॥ 43

ಧುನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಿ । ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಮಲಮೂತ್ರಾದಿ ।
ಸ್ನಾನವಿಲ್ಲದೆ ಒಮ್ಮೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ । ನಿತ್ಯ ಧ್ಯಾನದಲಿ ತೊಡಗಿದವರು ॥ 44

ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಧೋತರವನುಟ್ಟು । ಮೈಯಲೊಂದು ಅಂಗಿಯನು ತೊಟ್ಟು ।
ತಲೆಗೆ ಬಿಳೀ ರುಮಾಲು ಇರುತಿತ್ತು । ಹೀಗಿತ್ತು ಮೊದಲಲಿ ಅವರ ಉಡುಪು ॥ 45

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಊರೊಳಗೆ ವೈದ್ಯಕಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು । ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ।
ವಿಖ್ಯಾತ ಹಕೀಮರೆನಿಸಿದ್ದರು । ಕೈಗುಣವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತವರದು ॥ 46

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ । ಬಾವು ಬಂದು ಆದವು ಕೆಂಪಗೆ ।
ಗುಡ್ಡೆಗಳಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯತೊಡಗೆ । ಶಿರಡಿಯಲಿ ವೈದ್ಯನೊಬ್ಬನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ॥ 47

ಭಕ್ತರು ಭಾವಿಕ ಸಾಧುಗಳು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳ ತೋರಿಸಲು ।
ಕೇರಕುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದರು ಗುಳಿಗೆಗಳು । ಬೇಗದಲಿ ಬಾಬಾ ಆ ಕಾಲಕೆ ॥ 48

ಕೆಲವರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುರಮ ಹಾಕುವರು । ಇಲ್ಲವೇ ಹಾಲಿನಲದ್ದಿದ್ದ ಪಟ್ಟಿಯ ನೀಡುವರು ।
ಕರ್ಪೂರದ ಪುಡಿಗಳ ಕೆಲವರು । ಅಂಜನ ಪುಡಿಯ ಕೊಡುವರು ॥ 49

ಬಾಬಾರ ಉಪಾಯವೇ ಬೇರೆ ಬಗೆ । ಸ್ವ ಹಸ್ತದಲಿ ಎತ್ತಿ ಒಂದೊಂದು ಗುಳಿಗೆ ।
ಸಾಕಷ್ಟು ತುಂಬಿದರು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ । ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿದರು ॥ 50

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಣ್ಣಿನ ಪಟ್ಟಿಯ ಬಿಚ್ಚಲು । ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರ ಧಾರೆಯನು ಹಿಡಿಯಲು ।
ಸ್ವಚ್ಛವಾದವು ಕಣ್ಣುಗಳು । ಕಣ್ಣಿನ ಬಾವೂ ಮಾಯವಾಯಿತು ॥ 51

ಕಣ್ಣಿನಂಥ ನಾಜೂಕು ಸ್ಥಳ । ಆದರೆ ಕೇರಿನಿಂದದು ಉರಿಯಲಿಲ್ಲ ।
ಕೇರಿನಿಂದ ಕಳೆಯಿತು ನೇತ್ರರೋಗವೆಲ್ಲ । ಇಂಥ ಅನೇಕ ಅನುಭವಗಳು ॥ 52

ಧೋತಿ ಪೋತಿಯ ತಿಳಿದಿದ್ದರವರು । ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳಕೆ ಹೋಗುವರು ।
ಕರಳು ಹೊರತೆಗೆದು ತೊಳೆದು ಒಣಗಿಸುವರು । ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅದನು ಹಸಿ ಮಾಡಿ ॥ 53

ಮಶೀದಿಯಿಂದೆಷ್ಟು ದೂರ ಬಾವಿ ಇದೆ । ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ದೂರ ವಟವೃಕ್ಷವಿದೆ ।
ಅದರಾಚೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾವಿ ಇದೆ । ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವರು ॥ 54

ಪ್ರಖರ ಬಿಸಿಲದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ್ದು । ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದುದ ನೋಡಿ ।
ತಾವೇ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ಸೇದಿ । ಮುಖ ಮಾರ್ಜನವ ಮಾಡುವರು ॥ 55

ಹೀಗೊಂದು ಸಲ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ । ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿರಲಾಗಿ ।
ಕರಳು ಹೊರತೆಗೆದರು ಲಗು ಬಗಿ । ಅಲ್ಲದನು ತೊಳೆಯ ತೊಡಗಿದರು ॥ 56

ಕುರಿ ಕೊಂದಾಗ ಅದರ ಕರುಳನು । ಹೊರಗಿಂದ ಒಳತನಕ ಬಿಚ್ಚಿ ಅದನು ।
ತೊಳೆದು ಹಾಕುವರದರ ಮಡಿಕೆಗಳನು । ನಿರ್ಮಲವನ್ನಾಗಿಸುವರು ॥ 57

ಅದರಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಕರುಳು ತೆಗೆದು । ಒಳಗಿಂದ ಹೊರತನಕ ಸ್ವಚ್ಛ ತೊಳೆದು ।
ಹರಡಿದರು ಪೇರಲಗಿಡದ ಮೇಲದು । ಬಲು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಜನರಿಗಿದರಿಂದ ॥ 58

ಇದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡವರು । ಇನ್ನೂ ಜೀವಿಸಿರುವವರು ।
ಇನ್ನೂ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿರುವವರು । ಅದೊಂದು ಅಪೂರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ॥ 59

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಖಂಡಯೋಗ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ । ಹಸ್ತಪಾದಾದಿಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿದಾಗ್ಗೆ ।
ಬಿದ್ದಿರುತಿದ್ದವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ । ಆ ಅವಯವಗಳು ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ॥ 60

ಹೀಗೆ ದೇಹವು ತುಂಡುತುಂಡಾದ್ದು । ದೃಶ್ಯವಿರುತಿತ್ತು ಮಹಾಭಯಂಕರವದು ।
ಊರ ಜನರು ನೋಡಲು ಓಡುವದು । ಆದರೆ ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣರಾಗಿಯೇ ಕಾಣುವರು ॥ 61

ಈ ಪ್ರಕಾರನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ । ನೋಡಿದವನು ಅತಿಶಯ ಹೆದರಿದ ।
ಯಾರೋ ದುಷ್ಟ ಬಾಬಾರನು ಕೊಂದ । ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರವನೆಸಗಿರುವ ॥ 62

ಮಶೀದಿಯೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ । ಅವಯವಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ ನಾಲ್ಕೂ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ।
ಹತ್ತಿರ ಬೇರೊಬ್ಬರಿರಲಿಲ್ಲ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲಿ । ಚಿಂತೆ ಮನಸಿನಲಿ ಮೂಡಿತು ॥ 63

ಯಾರಿಗಾದರೂ ಇದನು ಹೇಳಹೋದರೆ । ಅದು ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಮೇಲೇ ಬರುವಂತಾದರೆ ।
ಈ ವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ಬರೆ । ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತನು ॥ 64

ಇದೂ ಒಂದು ಸಾಯಿಯ ಯೋಗವಿರುವದು । ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಅವನ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಬರದು ।
ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾದ ದೇಹವನು ಕಂಡು । ಹುಟ್ಟಿತು ಒಳಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ॥ 65

ಇದನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳ ಹೋಗಲು । ನಾನೇ ಇದನು ಮಾಡಿದ್ದೆನಲು ।
ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ಬರಲು । ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತನು ॥ 66

ಯಾರಿಗಾದರೂ ಇದನು ತಿಳಿಸಿದರಾಯಿತು । ಹೀಗೆ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಿಸಿತು ।
ನನ್ನನ್ನೇ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನೆಂದರೆಂತು । ಮೊದಲು ಸುದ್ದಿಯ ತಿಳಿಸಿದಾತನೆಂದು ॥ 67

ಹೀಗಾಗಿ ಬಾರದು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲು । ಮನದಲಿ ತುಂಬಿದವು ಅಸಂಖ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ।
ಮತ್ತೆ ಹೋಗಬೇಕು ಬೆಳಗಾಗಲು । ಎಂದು ನೋಡಲು ವಿಸ್ಮಯ ಮನಕೆ ॥ 68

ಆಗ ನೋಡಿದ ದೃಶ್ಯವು ಮಾಯವಾಗಿ । ಬಾಬಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು ಸಕುಶಲರಾಗಿ ।
ಇರಬಹುದೇ ನಾ ಕಂಡದ್ದು ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ । ಎಂದೆನಿಸಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು ॥ 69

ಈ ಯೋಗ ಧೋತಿಪೋತಿಗಳನು । ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಆಚರಿಸುತಿದ್ದರಿವನು ।
ಯಾರೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಈ ಅಗಮ್ಯ ರೀತಿಯನು ಯೋಗಸ್ಥಿತಿಯ ಅವರದು ॥ 70

ಒಬ್ಬರ ದುಡ್ಡನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲವರು । ಗುಣದಿಂದಲೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದರವರು ।
ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಿತ್ತರು । ಹಕೀಮರೆಂದಾ ಪ್ರಾಂತದಲಿ ಹೆಸರಾದರು ॥71

ಕೇವಲ ಪರಾರ್ಥಕ್ಕೇ ಹಕೀಮನವನು । ನಿಜ ಸ್ವಾರ್ಥದತ್ತ ಉದಾಸೀನನು ।
ಪರರಿಗಾಗಿಯೇ ಸಾಧಿಸಲಿದನು । ಅಸಹ್ಯ ಅನರ್ಥಗಳ ಸಹಿಸಿದರು ॥ 72

ಇದೇ ಅರ್ಥದ ಕಥೆಯೊಂದನು । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಹೇಳುವೆನು ।
ಅರಿಯುವಿರಿ ಬಾಬಾರ ವ್ಯಾಪಕತೆಯನು । ಅದರಂತೆಯೇ ಅವರ ದಯಾರ್ದ್ರತೆಯನು ॥ 73

ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ । ಧನತ್ರಯೋದಶಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು ಧುನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ । ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನು ಉರಿಸುತ ॥ 74

ಧುನಿಯಲಿ ಪ್ರಖರವಾಗಿತ್ತು ಬೆಂಕಿ । ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೈ ತುರುಕಿ ।
ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿ ಅದರಲ್ಲೇನೋ ಹುಡುಕಿ । ಆಗ ಕೈ ಎಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು ॥ 75

ಮಾಧವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಭಕ್ತ । ಸಹಜ ಲಕ್ಷ ಹೋಯಿತು ಅತ್ತ ।
ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರೂ ಧಾವಿಸಿದರತ್ತ । ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರವರು ॥ 76

ಓಡಿ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು । ಅವರ ನಡಕ್ಕೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ।
ಬಾಬಾರನಿತ್ತ ಜಗ್ಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡು । ಕೇಳಿದರವರಿಗೆ ಏನನು ನೋಡಿ ॥ 77

ಹಾ ಹಾ ದೇವಾ ಇದೇನು ಮಾಡಿದಿರಿ । ಎಂದಾಗವರು ಎಚ್ಚರಾಗಿ ।
ಎಂದರು "ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಮಗುವೊಂದು ಜಾರಿ । ಉರಿವ ಭಟ್ಟಿಯಲಿ ಬಿದ್ದಿತು ॥ 78

ಊದುತ್ತೂದುತ್ತ ಲಕ್ಷ ಹಾರಿತು । ಮಗುವು ಕಂಕುಳಲಿದ್ದದ್ದೇ ಮರೆಯಿತು ।
ಚಂಚಲ ಮಗುವದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿತು । ಶ್ಯಾಮಾ ಅದು ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ನಾ ಎತ್ತಿದೆ ॥ 79

ನಿಜ ಪತಿಯ ಕೂಗನು ಕೇಳಿದ । ಹೆಂಡತಿ ಆ ಕಮ್ಮಾರನ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ।
ಮಗುವನು ಬಗಲಲಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು । ತಿದಿಯನೊತ್ತುತ್ತಿದ್ದಳಾಗ ॥ 80

ಆ ಮಗುವನು ಅಲ್ಲಿಂದೆತ್ತಲು । ಹೋದಾಗ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಲು ।
ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ನನ್ನ ಕೈ ಸುಡಲು । ಆ ಮಗುವಾದರೂ ಬದುಕಿತಲ್ಲಾ" ॥81

ಈ ಕೈಗಾದ ಗಾಯವನ್ನು । ಹೋಗಿಸಲು ಮಾಡುವದೇನು ।
ಬರೆಯಬೇಕು ಚಾಂದೋರಕರರಿಗೆ ಪತ್ರವನು । ಎಂದರು ಮಾಧವರಾಯರು ॥ 82

ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಪತ್ರ ಬರೆದರು । ಶಿರಡಿಗೆ ಚಾಂದೋರಕರರು ಬಂದರು ।
'ಪರಮಾನಂದ'ರೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಡಾಕ್ಟರರು । ಜೊತೆಗವರನ್ನು ಕರೆತಂದರು ॥83

ದಾಹೋಪಶಮನಕೆ ಬಳಸುವಂಥ । ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಔಷಧಿಗಳನು ಇಂಥ ।
ನಾನಾ ಪರಮಾನಂದ ಸಮವೇತ । ಸಾಯಿ ಚರಣಕೆ ಬಂದರು ॥ 84

ಬಾಬಾರಿಗೆ ಅಭಿವಂದನೆ ಮಾಡಿ । ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ ಮಾತಾಡಿ ।
ಆಗಮನಕೆ ಕಾರಣವ ನೀಡಿ । ಹಸ್ತಾವಲೋಕನಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ॥ 85

ಮೊದಲೇ ಕೈ ಸುಟ್ಟಾಗಿನಿಂದ । ಭಾಗೋಜಿ ಸಿಂಧೆ ತುಪ್ಪದಿಂದ ।
ತಿಕ್ಕಿ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ । ಎಲೆಯನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಪ್ರತಿದಿನ ॥ 86

ಆ ಕೈಯನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಬೇಕು । ಪರಮಾನಂದರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು ।
ಔಷಧೋಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು । ಗುಣವಾಗಬೇಕು ಬಾಬಾರಿಗೆ ॥ 87

ನಾನಾ ಈ ಸದಿಚ್ಛೆಯನು ಮನದಲಿರಿಸಿ । ಮನ ಒಲಿಸಲು ಬಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ।
ಕಟ್ಟಿದ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಿ । ನೋಡಲು ಪರಮಾನಂದರು ಯತ್ನಿಸಿದರು ॥88

ಇಂದು ನಾಳೆ ಇಂದು ನಾಳೆ ಎನ್ನುತ । ಅಲ್ಲಾನೇ ತಮ್ಮ ವೈದ್ಯನೆನ್ನುತ ।
ನೋಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತ । ಅದರ ಖೇದವೂ ಮನಸಿಗಿಲ್ಲ ॥ 89

ಪರಮಾನಂದನು ತಂದ ಔಷಧಕೆ । ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಶಿರಡಿಯ ಹವೆಯೂ ಅದಕೆ ।
ಆದರೂ ಸಾಯಿ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವದಕೇ । ಸುದೈವದಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು ॥ 90

ಭಾಗೋಜಿಯಿಂದಲೇ ಸೇವೆಯಾಗಬೇಕು । ಭಾಗೋಜಿಯೇ ಕೈ ತಿಕ್ಕಬೇಕು ।
ಇಷ್ಟಾಗುವಾಗ ಕೈ ವಾಸಿಯಾಯಿತು ಸಾಕು । ಅದರಿಂದೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸೌಖ್ಯ ॥ 91

ಈ ರೀತಿ ಕೈ ವಾಸಿಯಾಯಿತು । ಆದರೆ ತಿಳಿಯದು ಬಾಬಾರಿಗೆಂಥ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು ।
ದಿನಾಲು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಹೊತ್ತು । ಆ ಅರಿವೆ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಕಟ್ಟಬೇಕು ॥ 92

ಕೈಗೇನೂ ವೇದನೆ ಇಲ್ಲದೇ । ನಿತ್ಯ ಅದರ ಉಸಾಬರಿ ತಪ್ಪದೇ ।
ಘೃತಮರ್ದನ ನಿಷ್ಪೀಡನದೇ ಉಪಚಾರ । ಆಮರಣಾಂತವೂ ನಡೆಯಿತು ॥ 93

ಈ ಉಪಾಸನೆ ಭಾಗೋಜಿಯದೇ । ಸಾಯಿ ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದೇ ।
ಭಾಗೋಜಿಗೆ ಸೇವೆ ಒದಗಲೆಂದೇ । ನಿತ್ಯ ನೇಮದಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳುವರು ॥ 94

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಮಹಾದೋಷವಿರಲು । ಭಾಗೋಜಿಗೆ ಕುಷ್ಠರೋಗವು ಬರಲು ।
ಆದರೆ ಅವನ ಭಾಗ್ಯ ವಿಶೇಷವೆನ್ನಲು । ಸಾಯಿ ಸಹವಾಸ ದೊರಕಿತು ॥ 95

ಲೇಂಡಿಗೆ ಫಿರತಿ ಹೊರಡಲು । ಭಾಗೋಜಿಯೇ ಬಾಬಾರ ಛತ್ರಧಾರಿಯಾಗಲು ।
ಶರೀರವೆಲ್ಲವ ಕುಷ್ಠ ವ್ಯಾಪಿಸಲು । ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವನೇ ಮೊದಲ ಸೇವೆಯವ ॥ 96

ಧುನಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಕಂಭಕ್ಕೆ । ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು ನಿಜಾರಾಮಕ್ಕೆ ।
ಬಾಬಾ ದಿನಾಲು ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ । ಆಗ ಈ ಭಾಗ್ಯಾ ಸೇವೆಗೆ ಹಾಜರು ॥ 97

ಕೈಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಪಟ್ಟಿ ಬಿಚ್ಚುವದು । ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ನಾಯುಗಳಿಗೆ ಮಾಲಿಶ ಮಾಡುವದು ।
ಮಾಲಿಶ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ ಹಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕುವದು । ಈ ಸೇವೆ ಎಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯಾನದೇ ॥ 98

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಮಹಾಪಾಪಿಷ್ಠ । ಮೈಯೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ ರಕ್ತ ಕುಷ್ಠ ।
ಭಾಗೋಜಿ ಶಿಂದೆ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಷ್ಟ । ಆದರೂ ಅವನೇ ವರಿಷ್ಠ ಭಕ್ತನು ಬಾಬಾರಿಗೆ ॥ 99

ಮಹಾರೋಗದಿಂದ ಬೆರಳುಗಳುದುರಲು । ದೇಹವೆಲ್ಲ ಹೊಲಸು ನಾರಲು ।
ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಅವನ ದುರ್ಭಾಗ್ಯವಿರಲು । ಸೇವೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವ ಭಾಗ್ಯವಂತ ॥ 100

ಎಷ್ಟೆಂತ ನಾ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಹೇಳಲಿ । ಬಾಬಾರ ಅಗಾಧ ಲೀಲೆಗಳ ವರ್ಣಿಸಲಿ ।
ಒಮ್ಮೆ ಪ್ಲೇಗ್ ಜ್ವರ ಸುರುವಾಯಿತು ಊರಲ್ಲಿ । ಚಮತ್ಕಾರ ನಡೆದದ್ದು ಕೇಳಲಿ ॥ 101

ದಾದಾಸಾಹೇಬ ಖಾಪರ್ಡೆಯ । ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವನೊಬ್ಬ ತನಯ ।
ಸಾಯಿ ಸಹವಾಸ ಸುಖವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ । ಜೊತೆಯಲೇ ಉಪಭೋಗಿಸುತಿದ್ದ ॥102

ಮೊದಲೇ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯ । ಜ್ವರವೇರಿತು ಅತಿಶಯ ।
ಒಡೆದು ಹೋಯಿತು ಮಾತೆಯ ಹೃದಯ । ಮನ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಯಿತು ॥ 103

ಉಮರಾವತಿ ಊರು ಅವರದು । ಮನಸಿನಲಿ ಬಂತು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುವದು ।
ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸಮಯ ಕಂಡು । ಅನುಜ್ಞೆ ಪಡೆಯಲು ಬಂದಳು ॥ 104

ಸಾಯಂಕಾಲದ ಫೇರಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ । ವಾಡೇದ ಹತ್ತಿರ ಬಾಬಾ ಬಂದಾಗ ।
ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಹಿಡಿದಳವರ ಪಾದಗಳನಾಗ । ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನರುಹಿದಳು ॥105

ಮೊದಲೇ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜಾತಿ ಪುಕ್ಕಲು । ಅದರಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಜ್ವರ ನಿಲ್ಲದಿರಲು ।
ಗ್ರಂಥಿ ಜ್ವರದ ಭಯಬೇರೆ ಇರಲು । ಅದನೆಲ್ಲ ಬಾಬಾರೆದುರು ಹೇಳಿದಳು ॥ 106

"ಈಗ ಮೋಡಕವಿದಿದೆ ನೋಡು । ಮಳೆ ಬಿದ್ದು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ।
ಈ ಅಭ್ರ ಕರಗಿ ಹೋದೀತು ಎಂದು" । ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ಮೃದು ವಚನ ॥ 107

ಕಫನಿಯ ನಡುವಿನವರೆಗೆ ಎತ್ತಿದರು । ಎಲ್ಲರೆದುರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದರು ।
ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗಂಟುಗಳ ನೋಡಿದರು । ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ಹೆದರುವಿರೇಕೆ ॥ 108

ಕೋಳಿಯ ತತ್ತಿಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವು । ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟುಗಳೆದ್ದಿದ್ದವು ।
ಎಂದರು ನೋಡಿರಿ ನನ್ನ ಈ ಭೋಗವು । ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಇರುವದು ॥ 109

ಈ ದಿವ್ಯ ಅಲೌಕಿಕ ಕರ್ಮವನ್ನ । ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು ಜನ ।
ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ದುಃಖಗಳನ । ಭೋಗಿಸುವರೆಂತು ಸಂತ ಜನರು ॥110

ಮನಸು ಮೆತ್ತಗೆ ಮೇಣದಂತೆ । ಸಬಾಹ್ಯವಿರುವದು ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ।
ಲಾಭಕ್ಕಲ್ಲವರ ಭಕ್ತ ಪ್ರೀಯತೆ । ಭಕ್ತರೇ ಬಳಗ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ॥ 111

ನಡೆದುದೊಮ್ಮೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ । ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಚಾಂದೋರಕರ ।
ಹೊರಟಿದ್ದರು ಬಿಟ್ಟು ನಂದುರಬಾರ । ಪಂಢರಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ॥ 112

ನಾನಾರ ಭಾಗ್ಯ ತೆರೆಯಿತು । ಸಾಯಿಯ ಸೇವೆ ಫಲಿಸಿತು ।
ಭೂವೈಕುಂಠವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು । ಮಾಮಲೇದಾರರಾದರಲ್ಲಿ ॥ 113

ನಂದುರಬಾರಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆ ಬರಲು । ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಬೇಗ ಬಲು ।
ಅವಸರದಿಂದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಲು । ದರ್ಶನೋದ್ದೇಶ ಒಳಗಿತ್ತು ॥ 114

ಸಹಕುಟುಂಬ ಸಹಪರಿವಾರ ಕೂಡಿ । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುವದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ।
ಮೊದಲ ಪಂಢರಪುರವೇ ಶಿರಡಿ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಾ ॥ 115

ಯಾರಿಗೂ ಪತ್ರ ಬರೆದಿಲ್ಲ । ಯಾರ ಹತ್ತಿರವೂ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ।
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾಮಾನನ್ನೆಲ್ಲ । ಅವಸರದಲಿ ಗಾಡಿ ಹತ್ತಿದರು ॥ 116

ನಾನಾ ಈ ರೀತಿ ಹೊರಟರು । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೂ ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಮೊದಲು ತಿಳಿದಿತ್ತು ಆದರೂ । ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಅವರದು ॥117

ನಾನಾ ಸತ್ವರ ಹೊರಟು ಬಂದು । ಇನ್ನೂ ನೀಮಗಾವದ ಅಗಸಿಯಲಿರಬಹುದು ।
ಆಗ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರ ನಡೆದುದು । ಸತ್ಯವಿದನು ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 118

ಬಾಬಾ ಇದ್ದರು ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ । ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ।
ಅಪ್ಪಾಸಿಂಧೆ ಕಾಶೀರಾಮ ಭಕ್ತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ । ಮಾತಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು ॥ 119

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು । ಕೂಡಿ ಭಜನೆ ಮಾಡುವಾ ನಾಲ್ವರೂ ।
ತೆರೆದಿದೆ ಪಂಢರಪುರದ ದ್ವಾರವು । ಆನಂದದಿ ಭಜನೆ ಮಾಡುವಾ ॥ 120

ಸಾಯಿಗೆ ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು । ಅವರಿಗೆ ಆ ವಾರ್ತೆ ತಿಳಿದೇ ಇತ್ತು ।
ಆದರಿಂದ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಭಜನೋಲ್ಲಾಸವಾಯಿತು । ನಾನಾ ಅಗಸಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬರಲು ॥ 121

ಭಜನೆ

"ಫಂಡರಪುರಕಿನ್ನು ಹೋಗುವದು ಹೋಗುವದು । ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾನಿನ್ನಿರುವದು ಇರುವದು ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾನಿನ್ನಿರುವುದು ಇರುವದು । ಮನೆಯದು ನನ್ನಯರಾಯರದು ರಾಯರದು ॥

ಸ್ವತಃ ಬಾಬಾ ಭಜನೆ ಹೇಳುವರು । ಕುಳಿತ ಭಕ್ತರದ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವರು ।
ಫಂಡರಿಯ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಗುಂಗಾಗಿರುವರು । ಅಷ್ಟರಲಿ ನಾನಾರೂ ಬಂದರು ॥ 122

ಸಹಕುಟುಂಬ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದರು । ಪಂಢರಪುರದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ।
ನಿವಾಂತ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರುವರು । ನಮ್ಮೊಡನೆ ಪಂಢರಪುರದಲ್ಲೆಂದರು ॥ 123

ಈ ವಿನಂತಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರದು । ಮೊದಲೇ ಬಾಬಾ ಉಲ್ಲಸಿತರಾಗಿದ್ದು ।
ಪಂಢರಿ ಗಮನದ ಭಜನೆ ಹಾಡಿದ್ದು । ಜನರು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು ॥ 124

ನಾನಾ ಮನದಲಿ ಅತಿ ವಿಸ್ಮಿತರು । ಲೀಲೆಯ ಕಂಡು ಚಕಿತರಾದರು ।
ಅವರಡಿಯಲಿ ಶಿರವನಿಟ್ಟರು । ಗದ್ಗದಿತ ಕಂಠರಾಗಿ ಅವರು ॥ 125

ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಿಸಿ ಉದಿ ಪ್ರಸಾದ । ಮತ್ತು ಪಡೆದು ಆಶೀರ್ವಾದ ।
ಚಾಂದೋರಕರರು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ । ಪಂಢರಪುರಕೆ ನಡೆದರು ॥ 126

ಇಂಥ ಕಥೆಗಳ ವಿಚಾರ । ಹೇಳತೊಡಗಿದರಾದೀತು ಗ್ರಂಥ ವಿಸ್ತಾರ ।
ಅದಕಾಗಿ ಈ ಪರದುಃಖ ನಿವೃತ್ತಿಪರ । ವಿಷಯವ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುವಾ ॥ 127

ಮುಗಿಸುವಾ ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನಿಲ್ಲಿಗೆ । ಅಂತವಿದೆಯೇ ಬಾಬಾರ ಚರಿತೆಗೆ ।
ನಾ ಹೇಳುವೆ ಸ್ವಹಿತಕ್ಕಾಗೇ । ಬೇರೆ ಕಥೆಗಳ ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ॥ 128

ನಾನೆಂಬುವ ಅಹಂ ವೃತ್ತಿಯದು । ಬಿಡುವೆನೆಂದರೂ ಬಿಡದದು ।
ಈ ನಾ ನಾ ಎಂಬುವದಾವುದು । ಸಾಯಿಯೇ ಹೇಳುವರು ನಿಜಕಥೆಯನು ॥ 129

ಹೇಳುವರು ನರಜನ್ಮದ ಮಹಿತಿ । ನಿವೇದಿಸುವರು ನಿಜ ಭೈಕ್ಷ್ಯವೃತ್ತಿ ।
ಬಾಯಜಾಬಾಯಿಯ ಆ ಭಕ್ತಿ । ಭೋಜನದ ರೀತಿಯೂ ತಮ್ಮದು ॥ 130

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಜೊತೆಗೆ ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯನು । ಮತ್ತು ಕೋತೇ ತಾತ್ಯಾಗಣಪತಿಯರನು ।
ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಮಲಗುವ ರೀತಿಯನು । ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದನು ಕೇಳಿರಿ ॥131

ಪಂತ ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಎನಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಕಾಲಿನ ಪಾದತ್ರಾಣ ।
ಅವನಿಗೆ ಸಾಯಿಯ ಆಜ್ಞೆಯೇ ಪ್ರಮಾಣ । ಇಲ್ಲಿಯವಗೆ ನಿರೂಪಣೆ ಮುಗಿಯಿತು ॥132

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ವಿವಿಧ ಕಥಾ ನಿರೂಪಣಂ ನಾಮ ಸಪ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥